

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 097-0-Gž-06-000356
Brčko, 14.11.2006. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Ruže Gligorević, kao predsjednika vijeća, Dragane Tešić i Josipe Lucić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Đ.T. iz B., protiv tuženog L.T.M. iz P., Republika Srbija, zastupanog po punomoćniku M.Z., advokatu iz B., radi ukidanja dosuđenog izdržavanja, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj 096-0-P-06-000026 od 29.05.2006. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 14.11.2006. godine donio je sljedeću

P R E S U D U

Žalba tužitelja Đ.T. iz B. se USVAJA i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj 096-0-P-06-000026 od 29.05.2006. godine kojom je tužitelj odbijen sa tužbenim zahtjevom PREINAČAVA tako što se usvaja tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi: "Mijenja se presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.88/02-II od 15.10.2002. godine tako što se tužitelj Đ.T. iz B. oslobađa obaveza davanja doprinosa za izdržavanje svog sina punoljetnog L.T.–M. iz P".

Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom tužitelj je odbijen sa zahtjevom da se izmjeni presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.88/02-II od 15.10.2002. godine (kojom je obavezan da za izdržavanje L.T. iz P., kao svog sina, doprinosi 15% od mjesečne zarade počev od 20.06.2002. godine pa ubuduće a dok zato budu postojali zakonski uslovi ili do druge odluke suda) tako da se isti oslobodi obaveze da doprinosi za izdržavanje svog sina L.T.–M. koja je utvrđena navedenom presudom, kao i da se tuženi obaveže da tužitelju naknadi troškove postupka.

Navedenu presudu žalbom pobija tužitelj zbog, kako proizlazi iz navoda žalbe, pogrešne primjene materijalnog prava odnosno pogrešne primjene odredbe člana 231. Porodičnog zakona kada je prvostepeni sud odlučio kao u izreci pobijane presude.

Nakon što je pobijanu presudu ispitaio u granicama propisanim odredbom čl. 292. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 5/00, 1/01, 6/02 i 11/05) ovaj sud je odlučio kao u izreci, a iz slijedećih razloga:

Tužitelj je zahtjev u ovom sporu, da se izmijeni presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH, broj P.88/02-II od 15.10.2002. godine, i isti oslobodi obaveze (faktički da se ukine njegova obaveza) da doprinosi za izdržavanje L.T. iz P. – sina tužitelja koja je ovom presudom utvrđena, zasnovao na činjeničnim navodima da je tuženi u školskoj 2003/04 godini upisao (kao student) V. t. školu u B., međutim, redovno nije pohađao nastavu i nije položio kolokvije, niti je položio ijedan ispit, pa je u školskoj 2004/05 godini obnovio upis. Obzirom da i u obnovljenoj godini nije redovno ispunjavao obaveze, u školskoj 2005/06 godini je promijenio školu i kao vanredni student upisuje Višu tekstilnu školu u L., međutim, činjenica da više od 2 godine nije položio nijedan ispit ukazuje da je i školu u L. upisao samo da i nadalje prima izdržavanje određeno navedenom presudom Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH i stoga ovaj upis faktički predstavlja zloupotrebu prava na izdržavanje koje svako dijete ima dok se nalazi na redovnom školovanju, a nakon njegovog punoljetstva.

Prvostepeni sud je, kako proizlazi iz obrazloženja pobijane presude, u postupku utvrdio činjenice da je tuženi prvu godinu studija nakon punoljetstva upisao 2003/04 godine, da je upis na istoj školi (V. t.) obnovio 2004/05 godine i da je 2005/06 godine na redovnom školovanju i to kao student prve godine na V. t. školi u L. (izvršen je u dokaznom postupku uvid u uvjerenja navedenih škola) pa je ocijenio odnosno zaključio da činjenica da se tuženi u vrijeme podnošenja tužbe nalazi na redovnom školovanju (kao student prve godine na V. t. školi u L. sa svim obavezama koje proizlaze iz statusa studenta) predstavlja osnov za postojanje obaveze tužitelja, da kao roditelj i nadalje doprinosi izdržavanju tuženog – svog sina, a koji osnov je sadržan u odredbi člana 231. Porodičnog zakona ("Službeni list SR BiH", broj 21/79 i 44/89) a da dokazi koje je tužitelj sudu u postupku predočio ne predstavljaju dokaze koji upućuju na to da tuženi samo fiktivno studira.

Ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud na utvrđeno činjenično stanje pogrešno primjenio materijalno pravo kada je tužitelja odbio sa tužbenim zahtjevom.

Naime, po ocjeni ovoga suda činjenice koje je prvostepeni sud utvrdio u postupku kao i činjenica koju je tužitelj istakao u žalbi (da tuženi obaveze koje proizlaze iz redovnog školovanja i dalje ne ispunjava) i priloženi dokaz u tom pravcu koji evidentno nije mogao sudu pružiti u prvostepenom postupku (u uvjerenju od 09.10.2006. godine koje je dostavljeno Apelacionom sudu konstatovano je da je tuženi u školskoj 2006/07 ponovo upisao prvu godinu na V. p. školi u B., kao redovan student) ukazuju da je prvostepeni sud pogrešno primjenio odredbu člana 231. Porodičnog zakona kada je odlučio kao u izreci pobijane presude, jer odredba člana 231. Porodičnog zakona propisuje obavezu roditelja da prema svojim mogućnostima obezbijede izdržavanje djeci i nakon punoljetstva, najdalje do 26 godine života (osim ako redovno školovanje i u tom vremenu nije završeno iz opravdanih razloga) samo ako se djeca nalaze na redovnom

školovanju, a činjenica redovnog školovanja svakako ne znači samo upis svake školske godine u određenu školu na prvu godinu studija u svojstvu redovnog studenta, nego redovno školovanje podrazumijeva izvršavanje svih obaveza predviđenih programom studija i polaganje ispita bez znatnog zastoja (osim ako je znatan zastoj posljedica drugih okolnosti a ne nemara djeteta, pri čemu je teret dokazivanja opravdanosti razloga za zastoj na tuženom) kako bi se stvorili uslovi za upis u narednu godinu studija.

Kako je tuženi i u školskoj 2006/07 godini ponovo upisao prvu godinu studija na V. p. školi u B. što nedvojbeno ukazuje da i u 2005/06 školskoj godini nije ispunjavao obaveze koje proizlaze iz redovnog školovanja u školi koju je prethodno upisao, to tužitelj nije dužan da saglasno odredbi člana 231. Porodičnog zakona doprinosi za njegovo izdržavanje, jer njegovo školovanje u konkretnim okolnostima ne predstavlja redovno školovanje u smislu navedene zakonske odredbe, pa je zahtjev tužitelja valjalo usvojiti i prvostepenu presudu preinačiti, a na osnovu odredbe člana 301. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH.

Obzirom da saglasno odredbi člana 113. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH sud kada preinači odluku protiv koje je podnesen pravni lijek odlučuje o troškovima cijelog postupka, ovaj sud je odredio da svaka stranka snosi svoje troškove postupka imajući u vidu činjenicu da tužitelj iako je tužbom tražio naknadu troškova, opredjeljeni zahtjev za naknadu nije podnio do zaključenja glavne rasprave pred prvostepenim sudom.

PREDSJEDNIK VIJEĆA,

Ruža Gligorević